

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/95/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2008 година

за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките

(кодифицирана версия)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките ⁽³⁾ е била изменена ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.

(2) В законодателството за марките, които се прилагаха в държавите-членки преди влизането в сила на Директива 89/104/ЕИО, имаше различия, които можеха да възпрепятстват свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги и да опорочат конкуренцията в общия пазар. Поради това с оглед гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар беше необходимо законодателствата на държавите-членки да бъдат сближени.

(3) Важно е да не се пренебрегват решенията и предимствата, които системата за марки на Общността може да предложи на предприятията, които желаят да придобият такива марки.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 13.7.2007 г., стр. 44.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 19 юни 2007 г. (ОВ С 146 Е, 12.6.2008 г., стр. 76) и Решение на Съвета от 25 септември 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Вж. приложение I, част А.

(4) Не изглежда необходимо да се пристъпва към всеобхватно сближаване на законодателствата относно марките на държавите-членки. Ще бъде достатъчно сближаването да се ограничи до онези национални разпоредби, които най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар.

(5) Директивата не следва да лишава държавите-членки от правото да продължат да защитават марките, придобити чрез използване, но следва да отчита съществуването им само във връзка с отношението между тях и марките, придобити чрез регистрация.

(6) Държавите-членки също следва да останат свободни да установят разпоредби във връзка с производствата по регистрация, отмяна и недействителност на марките, придобити чрез регистрация. Те например могат да определят формата на производствата за регистрация и за недействителност на марка, да вземат решение дали в производството за регистрация или в производството за недействителност, или и в двете производства може да се прави позоваване на по-ранни права, и ако разрешат позоваване на по-ранни права в производството за регистрация, да предвидят производство за противопоставяне или производство за служебна експертиза, или и двете. Държавите-членки следва да останат свободни да определят последиците от отмяната или недействителността на марките.

(7) Настоящата директива не следва да изключва възможността към марките да бъдат прилагани разпоредби на държавите-членки извън правото в областта на марките, например разпоредбите за нелоялна конкуренция, гражданска отговорност или защита на потребителите.

(8) Постигането на целите, към които е насочено сближаването на законодателствата, изисква условията за придобиване и запазване на правата върху марка по принцип да бъдат идентични във всички държави-членки. За тази цел е необходимо да бъдат изброени примери за знаци, които могат да съставляват марка, при условие че тези знаци могат да послужат за разграничаване на стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия. Основанията за отказ или недействителност във връзка със самата марка, например липсата на всякакъв

- отличителен характер или конфликти между марката и по-ранни права, следва да бъдат изброени изчерпателно, дори и ако някои от тези основания са посочени като възможност в отделни държави-членки, които поради това могат да запазят или да въведат тези основания в своето законодателство. Държавите-членки следва да имат възможност да запазят или въведат в законодателството си основания за отказ или недействителност във връзка с условията за придобиване и запазване на правата върху марка, за които не съществуват разпоредби за сближаване, например относно критериите за предоставяне на марка и подновяване на марка, уредбата на таксите или при неспазване на процесуалните норми.
- (9) За да бъде намален общият брой на марките, регистрирани и защитени в Общността, а оттам и броят на конфликтите между тях, е важно да се изисква регистрираните марки да бъдат реално използвани, а ако не се използват, да подлежат на отмяна. Необходимо е да се предвиди, че дадена марка не може да бъде обявена за недействителна поради съществуването на неизползвана по-ранна марка, като държавите-членки остават свободни да прилагат същия принцип по отношение регистрацията на марки или да предвидят, че дадена марка не може да бъде успешно противопоставена в производство за нарушение, ако се установи, че в резултат на възражение марката може да бъде отменена. Във всички тези случаи държавите-членки следва да установят приложимите процесуални правила.
- (10) За да бъде улеснено свободното движение на стоки и услуги, е от основополагащо значение да се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави-членки. Това не следва да пречи на държавите-членки да предоставят разширена защита на марки, които се ползват с репутация.
- (11) Защитата, предоставена на регистрирана марка, чиято функция именно е да гарантира марката като обозначение за произход, следва да е абсолютна при идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата следва да се прилага и в случай на сходство между марката и знака и между стоките или услугите. Необходимо е понятието за сходство да се тълкува във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято преценка зависи от множество елементи и особено от признаването на марката на пазара, от връзката, която може да се направи с използвания или регистрирания знак, от степента на сходство между марката и знака, и между обозначените стоки или услуги следва да съставлява конкретно условие за такава защита. Начините, по които се установява вероятността от объркване, и по-специално доказателствената тежест, следва да бъдат уредени от националните процесуални правила, които настоящата директива не следва да засяга.
- (12) С оглед на правната сигурност и без несправедливо ощетяване на интересите на притежателя на по-ранна марка, е необходимо да се предвиди, че последният вече не може да иска обявяване на недействителност, нито да се противопостави на използването на марка, по-късна от неговата собствена, чиято употреба съзнателно е търпял през достатъчно продължителен период, освен ако заявката за по-късната марка е подадена недобросъвестно.
- (13) Всички държави-членки на Общността са обвързани от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост. Необходимо е разпоредбите на настоящата директива изцяло да съответстват на тези на посочената конвенция. Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки, които произтичат от тази конвенция. При необходимост следва да се прилага член 307, втора алинея от Договора.
- (14) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно срока за транспониране в националното право на Директива 89/104/ЕИО, посочен в приложение I, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложно поле

Настоящата директива се прилага към всички марки за стоки или услуги, които подлежат на регистрация или на заявяване за регистрация като индивидуална, колективна, гаранционна или сертификатна марка в отделна държава-членка, или които подлежат на регистрация или на заявяване за регистрация в Бюрото за индустриална собственост за Бенелюкс или на международна регистрация, която има действие в отделна държава-членка.

Член 2

Знаци, от които може да се състои марката

Марка може да се състои от всеки знак, който може да бъде представен графично, по-специално думи, включително лични имена, рисунки, букви, цифри, формата на стоката или на нейната опаковка, при условие че тези знаци са способни да отличават стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.

Член 3

Основания за отказ или недействителност

1. Не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, се обявяват за недействителни:

- а) знаци, които не могат да съставляват марка;

- б) марки, които са лишени от отличителен характер;
- в) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на производство на стоките или предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите;
- г) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които са станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;
- д) знаци, които се състоят изключително от:
- i) формата, която произтича от естеството на самите стоки; или
  - ii) формата на стоките, която е нужна за постигане на технически резултат;
  - iii) формата, която придава значителна стойност на стоките;
- е) марки, които противоречат на обществения ред или на добрите нрави;
- ж) марки, които могат да въведат в заблуждение обществото, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;
- з) марки, които не са получили разрешение от компетентните органи и трябва да бъдат отказани или обезсилени в съответствие с член 6б от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, наричана по-долу „Парижката конвенция“.

2. Всяка държава-членка може да предвиди, че регистрацията на дадена марка се отказва или ако бъде регистрирана, се обявява за недействителна, ако и доколкото:

- а) използването на марката може да бъде забранено в съответствие със законодателството извън правото за марки на съответната държава-членка или на Общността;
- б) марката включва знак с особена символична стойност, по-специално религиозен символ;
- в) марката включва символи, емблеми или гербове, с изключение на посочените в член 6б от Парижката конвенция, и които представляват обществен интерес, освен ако компетентните органи са разрешили регистрацията ѝ в съответствие със законодателството на държавата-членка;

г) заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя.

3. Не се отказва регистрация на марка, а регистрираната марка не се обявява за недействителна в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация и след използването на марката тя е придобила отличителен характер. Наред с това всяка държава-членка може да предвиди, че настоящата разпоредба се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация или след датата на регистрацията.

4. Всяка държава-членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1, 2 и 3 основанията за отказ или недействителност, които се прилагат в тази държава преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО, се прилагат към марки, заявката за които е подадена преди тази дата.

Член 4

Други основания за отказ или недействителност при конфликти с по-ранни права

1. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, може да се обяви за недействителна:

- а) ако е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;
- б) ако поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марки се отнасят, съществува вероятност от объркване на част от обществото; вероятността от объркване включва вероятност от свързване с по-ранната марка.

2. „По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са:

- а) марки, чиято дата на заявка за регистрация, е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, или съответно на приоритетите, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории:

- i) марки на Общността;

- ii) марки, регистрирани в държавата-членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за индустриална собственост за Бенелюкс;

- iii) международно регистрирани марки, имащи действие в държавата-членка;
- б) марки на Общността, които основателно претендират предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността ⁽¹⁾ по отношение на марка, по буква а), подточки ii) и iii), дори и когато по-късната марка е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита;
- в) заявки за марки по букви а) и б), ако те бъдат регистрирани;
- г) марки, които към датата на подаване на заявка за регистрация, или съответно на приоритета, претендиран по отношение заявката за регистрация на марка, са общоизвестни в държавата-членка по смисъла, в който понятието „всеобщо известна“ е използвано в член 6 второ от Парижката конвенция.

3. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, може да бъде обявена за недействителна, ако е идентична или сходна с по-ранна марка на Общността по смисъла на параграф 2 и е предназначена да бъде регистрирана или е била регистрирана за стоки или услуги, които не са сходни на тези, за които е регистрирана по-ранната марка на Общността, ако по-ранната марка на Общността се ползва с репутация в Общността и ако използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на по-ранната марка или би ги увредило.

4. Всяка държава-членка допълнително може да предвиди марката да не бъде регистрирана, а ако е регистрирана, може да бъде обявена за недействителна, когато и доколкото:

- а) марката е идентична или сходна с по-ранна национална марка по смисъла на параграф 2 и е предназначена да бъде или е била регистрирана за стоки или услуги, които не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, ако по-ранната марка се ползва с репутация в съответната държава-членка и ако използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на марка или би ги увредило;
- б) права върху нерегистрирана марка или друг знак, използван в търговската дейност, са придобити преди датата на заявяване за регистрация на последващата марка или съответно преди приоритетната дата, претендирана за заявката за регистрация на последващата марка, и тази нерегистрирана марка или друг знак предоставят на притежателя си право да забрани използването на по-късната марка;
- в) използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право, различно от правата по параграф 2 и по буква б), и по-специално:

- i) право на име;
- ii) право на изображение;
- iii) авторско право;
- iv) право на индустриална собственост;
- г) марката е идентична или сходна с по-ранна колективна марка, предоставяща право, което е прекратено в срок от максимум три години преди заявката;
- д) марката е идентична или сходна с по-ранна гаранционна или сертификатна марка, предоставяща право, което е прекратено в срок, предхождащ подаването на заявката, и чиято продължителност се определя от държавата-членка;
- е) марката е идентична или сходна с по-ранна марка, която е регистрирана за идентични или сходни стоки или услуги и предоставя право, което е прекратено поради неподновяване в срок от максимум две години преди подаването на заявката, освен ако притежателят на по-ранната марка е дал съгласието си за регистрация на по-късната марка или не е използвал своята марка;
- ж) марката може да бъде обърквана с марка, която е била използвана в чужбина към датата на подаване на заявката и все още се използва там, при условие че към датата на заявката заявителят е действал недобросъвестно.

5. При определени обстоятелства държавите-членки могат да разрешат регистрацията да не се отказва или марката да не се обявява за недействителна, ако притежателят на по-ранната марка или друго по-ранно право се съгласи с регистрацията на по-късната марка.

6. Всяка държава-членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1—5 основанията за отказ или за недействителност на регистрацията, които съществуват в тази държава преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО, се прилагат към марки, заявката за които е подадена преди тази дата.

Член 5

Права, предоставени от марката

1. Регистрираната марка предоставя на притежателя изключителни права. Притежателят има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие:

- а) всеки знак, идентичен с марката, за стоки или услуги, идентични с тези, за които марката е регистрирана;

⁽¹⁾ ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1.

б) всеки знак, при който поради идентичността или сходството му с марката и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, защитени от марката и от знака, съществува вероятност от объркване на част от обществото; вероятността от объркване включва вероятност от свързване на знака с марката.

2. Всяка държава-членка може да предвиди, че притежателят има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак, който е идентичен или сходен с марката, за стоки или услуги, които не са сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката, ако последната се ползва с репутация в държавата-членка и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на марката или би ги увредило.

3. Ако условията по параграфи 1 и 2 са изпълнени, може да бъде забранено и:

- а) поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка;
- б) предлагането на стоки, пускането им на пазара или складирането им за тези цели с този знак, или предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
- в) вносът и износът на стоки с този знак;
- г) използването на знака в търговски книжа и в рекламна дейност.

4. Ако според правото на държавата-членка използването на знака при условията на параграф 1, буква б) или параграф 2 не може да бъде забранено преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО в съответната държава-членка, правата, предоставени от марката, не могат да бъдат противопоставени за преустановяване използването на този знак.

5. Параграфи 1—4 не засягат разпоредбите, приложими в държава-членка, отнасящи се до защитата срещу използването на знак за цели, различни от тези за отличаване на стоки или услуги, когато използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на марката или би ги увредило.

Член 6

Ограничаване на действието на марката

1. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност:

- а) собственото си име или адрес;
- б) указания за вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на

стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите;

- в) марката, когато е необходимо да се посочи предназначението на продукт или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части;

при условие че използването се извършва в съответствие с честната производствена или търговска практика.

2. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от законите на съответната държава-членка и в границите на територията, за която е признато.

Член 7

Изчерпване на правата, предоставени от марка

1. Марката не дава право на притежателя да забрани използването ѝ във връзка със стоки, които са пуснати на пазара в Общността с тази марка от самия притежател или с негово съгласие.

2. Параграф 1 не се прилага, когато притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките, особено когато тяхното състояние е променено или влошено след пускането им на пазара.

Член 8

Лицензия

1. Марката може да бъде предмет на лицензия за някои или за всички стоки или услуги, за които е регистрирана, както и за цялата територия на съответната държава-членка или за част от нея. Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна.

2. Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредби на лицензионния договор по отношение на:

- а) срока;
- б) вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;
- в) обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;
- г) територията, на която марката може да се поставя; или
- д) качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.

Член 9

Ограничения в резултат на бездействие

1. Когато в една държава-членка притежателят на по-ранна марка по смисъла на член 4, параграф 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, регистрирана в тази държава-членка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна на основата на по-ранната марка, нито да се противопостави на използването на по-късната марка по отношение на стоките или услугите, за които е използвана тази марка, освен ако заявката за регистриране на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

2. Всяка държава-членка може да предвиди, че параграф 1 се прилага по отношение на притежателя на по-ранна марка по смисъла на член 4, параграф 4, буква а) или на друго по-ранно право по смисъла на член 4, параграф 4, буква б) или в).

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на по-късно регистрираната марка няма право да възрази срещу използването на по-ранното право, дори и ако това право вече не може да се противопостави на по-късната марка.

Член 10

Използване на марките

1. Когато в срок от пет години от датата на приключване на производството за регистрация притежателят не е започнал реално да използва марката в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, или ако използването ѝ е било преустановено за непрекъснат период от пет години, към марката се прилагат санкциите, предвидени в настоящата директива, освен ако съществува основателна причина за неизползването.

Използване по смисъла на първата алинея е и:

а) използването на марката във вид, различен по отношение на елементи, които не променят отличителния характер на марката в сравнение с вида, в който тя е регистрирана;

б) поставянето на марката върху стоки или тяхната опаковка в съответната държава-членка единствено с цел износ.

2. Използването на марката със съгласието на притежателя или от всяко лице, което има право да използва колективна, гаранционна или сертификатна марка, се счита за използване от притежателя.

3. По отношение на марките, регистрирани преди датата на влизане в сила в съответната държава-членка на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО:

а) ако разпоредбата, която е в сила преди тази дата, предвижда санкции за неизползването на марката през определен непрекъснат период, петгодишният срок по параграф 1, първа алинея се счита за започнал да тече от същия момент, както всеки период на неизползване, който вече тече към тази дата;

б) ако преди тази дата не съществува разпоредба за неизползване, петгодишните срокове по параграф 1, първа алинея започват да текат най-рано от тази дата.

Член 11

Санкции за неизползването на марка в съдебно или административно производство

1. Марката не може да бъде обявена за недействителна поради съществуването на по-ранна конфликтна марка, ако последната не отговаря на изискванията за използване, установени съответно в член 10, параграфи 1 и 2 или в член 10, параграф 3.

2. Всяка държава-членка може да предвиди, че регистрацията на марка не се отказва поради съществуването на по-ранна конфликтна марка, ако последната не отговаря на изискванията за използване, установени съответно в член 10, параграфи 1 и 2 или в член 10, параграф 3.

3. Без да се засяга приложението на член 12, при подаване на насрещно искане за отмяна всяка държава-членка може да предвиди, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена съгласно член 12, параграф 1.

4. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на прилагане на параграфи 1, 2 и 3, се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.

Член 12

Основания за отмяна

1. Марката може да бъде отменена, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването.

Въпреки това никое лице не може да претендира, че правата на притежателя върху марката следва да бъдат отменени, ако през интервала между изтичането на този период и подаването на искането за отмяна, реалното използване на марката е започнато или възобновено.

Започването или възобновяване на използването в трите месеца предхождащи подаването на искането за отмяна и най-рано при изтичането на непрекъснат период на неизползване от пет години, не се взема предвид, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.

2. Без да се засяга параграф 1, марката подлежи на отмяна когато след датата, на която е регистрирана:

- а) вследствие на действията или бездействието на притежателя, марката се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за които е регистрирана;
- б) вследствие на използването ѝ от притежателя на марката или с негово съгласие за стоките или услугите за които е регистрирана, тя може да въведе обществото в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.

Член 13

Основания за отказ, отмяна или недействителност по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания за отказ на регистрацията или за отмяна или недействителност на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, отказът на регистрацията, отмяната или недействителността засягат само тези стоки или услуги.

Член 14

A *posteriori* установяване на недействителност или отмяна на марка

Когато се претендира предходност за марка на Общността, която е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, недействителността или отмяната на по-ранната марка може да бъде установена *a posteriori*.

Член 15

Особени разпоредби по отношение на колективните, гаранционните и сертификатните марки

1. Без да се засягат разпоредбите на член 4, държавите-членки, чието законодателство разрешава регистрирането на колективни, гаранционни или сертификатни марки, могат да предвидят, че такива марки не се регистрират или се отменят или обявяват за недействителни на основания, допълнителни на тези, посочени в членове 3 и 12, когато функцията на тези марки налага това.

2. Чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в), държавите-членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат колективни, гаранционни или сертификатни марки. Такава марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че то ги използва в съответствие с честната производствена или търговска практика; в частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

Член 16

Съобщаване

Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, приети в областта, уредена с настоящата директива.

Член 17

Отмяна

Директива 89/104/ЕИО, изменена с решението, посочено в приложение I, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране на тази директива в националното право, посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 18

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 19

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
J.-P. JOUYET

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

Отменена директива и нейните изменения

(посочени в член 17)

Директива 89/104/ЕИО на Съвета

(ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1)

Решение 92/10/ЕИО на Съвета

(ОВ L 6, 11.1.1992 г., стр. 35)

ЧАСТ Б

Срок за транспониране в националното право

(посочен в член 17)

Директива	Срок за транспониране
89/104/ЕИО	31 декември 1992 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Директива 89/104/ЕИО	Настояща директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1, букви а)–г)	Член 3, параграф 1, букви а)–г)
Член 3, параграф 1, буква д), уводна част	Член 3, параграф 1, буква д), уводна част
Член 3, параграф 1, буква д), първо тире	Член 3, параграф 1, буква д), подточка i)
Член 3, параграф 1, буква д), второ тире	Член 3, параграф 1, буква д), подточка ii)
Член 3, параграф 1, буква д), трето тире	Член 3, параграф 1, буква д), подточка iii)
Член 3, параграф 1, букви е), ж) и з)	Член 3, параграф 1, букви е), ж) и з)
Член 3, параграфи 2, 3 и 4	Член 3, параграфи 2, 3 и 4
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9
Член 10, параграф 1	Член 10, параграф 1, първа алинея
Член 10, параграф 2	Член 10, параграф 1, втора алинея
Член 10, параграф 3	Член 10, параграф 2
Член 10, параграф 4	Член 10, параграф 3
Член 11	Член 11
Член 12, параграф 1, първо изречение	Член 12, параграф 1, първа алинея
Член 12, параграф 1, второ изречение	Член 12, параграф 1, втора алинея
Член 12, параграф 1, трето изречение	Член 12, параграф 1, трета алинея
Член 12, параграф 2	Член 12, параграф 2
Член 13	Член 13
Член 14	Член 14
Член 15	Член 15
Член 16, параграфи 1 и 2	—
Член 16, параграф 3	Член 16
—	Член 17
—	Член 18
Член 17	Член 19
—	Приложение I
—	Приложение II